

ENAKOST MED ŽENSKAMI IN MOŠKIMI

Enakost med ženskami in moškimi je eden od ciljev Evropske unije. Zakonodaja, sodna praksa in spremembe primarnih pogodb so sčasoma prispevale k utrditvi tega načela ter njegovemu izvajanju v EU. Evropski parlament je že ves čas goreč zagovornik načela enakosti med ženskami in moškimi.

PРАВNA PODLAGA

Od leta 1957 je načelo, naj ženske in moški prejemajo enako plačilo za enako delo, vključeno v evropske pogodbe (danes: člen 157 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)). Člen 153 PDEU omogoča EU, da ukrepa na širšem področju enakih možnosti in enakega obravnavanja pri zaposlovanju, člen 157 PDEU pa v tem okviru dovoljuje pozitivne ukrepe za krepitev moči žensk. Poleg tega je na podlagi člena 19 PDEU mogoče sprejeti zakonodajo za boj proti vsem oblikam diskriminacije, tudi na podlagi spola. Zakonodaja za boj proti trgovini z ljudmi, zlasti ženskami in otroki, je bila sprejeta na podlagi členov 79 in 83 PDEU, iz programa za pravice, enakost in državljanstvo pa se na podlagi člena 168 PDEU med drugim financirajo ukrepi za odpravo nasilja nad ženskami.

CILJI

Evropska unija temelji na naboru vrednot, med katerimi je tudi enakost, in zato spodbuja enakost med ženskami in moškimi (člen 2 in člen 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU)). Ti cilji so zapisani tudi v členu 21 Listine o temeljnih pravicah. Poleg tega člen 8 PDEU Uniji nalaga, da v vseh svojih dejavnostih odpravlja neenakosti ter spodbuja enakost med ženskami in moškimi (to je znano tudi kot vključevanje načela enakosti spolov). Unija in države članice so se v izjavi št. 19, priloženi sklepni listini medvladne konference, na kateri je bila sprejeta Lizbonska pogodba, zavezale, da se bodo borile „proti vsem oblikam nasilja v družini“, ta kazniva dejanja preprečevale in kaznovale ter žrtvam zagotovile „podporo in zaščito“.

DOSEŽKI

A. Glavna zakonodaja

Zakonodaja Evropske unije, ki je bila večinoma sprejeta po rednem zakonodajnem postopku, vključuje:

- Direktivo Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti;

- Direktivo Sveta 92/85/EGS o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo;
- Direktivo 2004/113/ES z dne 13. decembra 2004 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk pri dostopu do blaga in storitev ter oskrbi z njimi;
- Direktivo 2006/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006^[1] o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano), ki je leta 2006 razveljavila in nadomestila več starejših zakonodajnih aktov. Direktiva opredeljuje neposredno in posredno diskriminacijo, nadlegovanje in spolno nadlegovanje. Poleg tega spodbuja delodajalce, da bi sprejeli ukrepe za preprečevanje spolnega nadlegovanja, krepil sankcije za diskriminacijo in državam članicam omogoča ustanavljanje organov, odgovornih za spodbujanje enakega obravnavanja žensk in moških. Parlament se danes zavzema za revizijo določb o enakem plačilu^[2] iz te direktive in je na podlagi več študij, ki jih je naročila služba Evropskega parlamenta za raziskave (EPRS), sprejel poročilo o izvajanju;
- Direktivo Sveta 2010/18/EU z dne 8. marca 2010 o izvajanju revidiranega okvirnega sporazuma o starševskem dopustu, sklenjenega med Konfederacijo evropskih gospodarskih združenj (BUSINESSEUROPE), Evropskim združenjem obrtnikov ter malih in srednjih podjetij (UEAPME), Evropskim centrom delodajalcev in podjetij, ki zagotavljajo javne storitve (CEEP) in Evropsko konfederacijo sindikatov (ETUC), ter o razveljavitvi Direktive 96/34/ES;
- Direktivo 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS;
- Direktivo 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ. Ta direktiva državam članicam omogoča približevanje določb o sankcijah za trgovino z ljudmi in ukrepov za pomoč njenim žrtvam ter jih poziva, naj „proučijo možnost sprejetja ukrepov, da se kot kaznivo dejanje obravnava uporaba storitev, ki so predmet izkoriščanja [...], če je znano, da je oseba žrtev [trgovine z ljudmi]“, saj bi to imelo odvrtačalni učinek na povpraševanje po teh storitvah. Z direktivo je ustanovljen tudi urad evropskega koordinatorja za boj proti trgovini z ljudmi;
- Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti, katere namen je zaščititi osebo „pred kaznivim dejanjem druge osebe, ki lahko ogrozi njeno življenje, telesno in duševno integriteto, dostojanstvo, osebno svobodo ali spolno nedotakljivost“, in ki pristojnemu organu v drugi državi članici omogoča nadaljnjo zaščito osebe na

[1]Prenovljena direktiva razveljavlja tudi Direktivo 76/207/EGS, ki je bila spremenjena z Direktivo 2002/73/ES.

[2]Glej resolucijo Evropskega parlamenta z dne 24. maja 2013 s priporočili Komisiji o uporabi načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske (UL C 264 E, 13.9.2013, str. 75).

njenem ozemlju. To direktivo dopolnjuje Uredba (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah, ki zagotavlja priznavanje teh ukrepov po vsej EU;

- Direktivo 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ.

B. Napredek v sodni praksi Sodišča Evropske unije

Sodišče Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: Sodišče) ima pri spodbujanju enakosti med ženskami in moškimi pomembno vlogo. Najpomembnejše sodbe s področja enakosti so:

- sodba v zadevi Defrenne II z dne 8. aprila 1976 (zadeva 43/75): Sodišče je priznalo neposredni učinek načela enakega plačila za moške in ženske in razsodilo, da se to načelo ne uporablja samo pri delovanju javnih oblasti, temveč tudi pri vseh pogodbah, ki so namenjene kolektivnemu urejanju plačanega dela;
- sodba v zadevi Bilka z dne 13. maja 1986 (zadeva C-170/84): Sodišče je razsodilo, da ukrep, ki izključuje zaposlene s krajšim delovnim časom iz poklicnega pokojninskega načrta, pomeni posredno diskriminacijo in je zato v nasprotju s prejšnjim členom 119 Pogodbe o EGS, če prizadene veliko več žensk kot moških, razen če je mogoče dokazati, da izključitev temelji na objektivno utemeljenih dejavnikih, ki niso povezani z nikakršno diskriminacijo na podlagi spola;
- sodba v zadevi Barber z dne 17. maja 1990 (zadeva C-262/88): Sodišče je razsodilo, da vse oblike poklicnih pokojnin pomenijo plačilo v smislu nekdanjega člena 119 Pogodbe o EGS in da se zato zanje uporablja načelo enakega obravnavanja. Razsodilo je, da lahko moški uveljavljajo pravico do pokojnine ali pravico do pokojnine preživelih oseb pri enaki starosti kot ženske;
- sodba v zadevi Marschall z dne 11. novembra 1997 (zadeva C-409/95): Sodišče je razsodilo, da nacionalno pravilo, na podlagi katerega morajo imeti v primeru, da je v sektorju manj žensk kot moških, kandidatke prednost pri napredovanju (pozitivna diskriminacija), ni v nasprotju z zakonodajo Skupnosti, pod pogojem, da prednost ni avtomatična ter da se vloge moških kandidatov obravnavajo in se jim kandidiranje ne onemogoči vnaprej;
- sodba v zadevi Test-Achats z dne 11. marca 2011 (zadeva C-236/09): Sodišče je razsodilo, da člen 5(2) Direktive Sveta 2004/113/ES ni veljaven, saj je v nasprotju z načelom enakega obravnavanja žensk in moških pri dostopu do blaga in storitev in oskrbi z njimi. Tako je treba pri določanju premij in dajatev za namene zavarovanja za moške in ženske uporabljati enak sistem aktuarskih izračunov;
- sodba v zadevi Korwin-Mikke z dne 31. maja 2018 (zadevi T-770/16 in T-352/17): Sodišče je razglasilo za nične sankcije, ki jih je Parlament naložil poljskemu skrajno desničarskemu poslancu [Januszu Korwin-Mikkeju](#) zaradi več spornih izjav, ki jih je podal na plenarnem zasedanju. Sodišče je v svoji sodbi navedlo, da je svoboda izražanja temeljna pravica, ki jo je treba varovati, Parlament pa bi lahko v skladu s svojim poslovníkom poslanca kaznoval samo, če bi njihove izjave „ogrozile pravilno delovanje parlamenta ali bi pomenile resno nevarnost za

družbo, na primer če bi šlo za pozive k nasilju ali rasnemu sovraštvu“. Poslovnik je bil zato ustrezno spremenjen. Predsedstvo Parlamenta je 2. julija 2018 kot prilogo k novemu poslovniku sprejelo Kodeks o primernem vedenju poslancev Evropskega parlamenta pri opravljanju njihovih dolžnosti.

C. Najnovejše spremembe

Spodaj so navedeni najnovejši ukrepi Evropske unije na področju enakosti med ženskami in moškimi.

1. Večletni finančni okvir za obdobje 2014–2020 obravnava vprašanje enakosti med ženskami in moškimi prek programov za pravosodje in za pravice, enakost in državljanstvo.

Kot najvišji prispevek Unije za izvajanje programa za pravosodje za leto 2020 je določen znesek 45 603 000 EUR, ki se financira iz odobrenih sredstev iz naslednjih vrstic splošnega proračuna Evropske unije za leto 2020:

(a) proračunska vrstica 33 03 02: EUR 8 861 000

(b) proračunska vrstica 33 03 01: EUR 33 743 000

(c) proračunska vrstica 18 06 01: EUR 2 999 000

Kot najvišji prispevek Unije za izvajanje programa za pravice, enakost in državljanstvo za leto 2020 je določen znesek 66 713 000 EUR, ki se financira iz odobrenih sredstev iz naslednjih vrstic splošnega proračuna Unije:

(a) proračunska vrstica 33 02 01: 27 960 000 EUR

(b) proračunska vrstica 33 02 02: 38 753 000 EUR

Študija, objavljena leta 2016 po naročilu Odbora Parlamenta za pravice žensk in enakost spolov, vsebuje pregled porabe proračuna EU za enakost spolov v nekaterih državah članicah^[3].

2. Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE)

Parlament in Svet sta decembra 2006 ustanovila [Evropski inštitut za enakost spolov](#), ki ima sedež v Vilni (Litva) in katerega splošni cilj je prispevati k spodbujanju in krepitvi enakosti spolov, med drugim z vključevanjem načela enakosti spolov v vse politike EU in nacionalne politike. Cilj inštituta je tudi boj proti diskriminaciji na podlagi spola in ozaveščanje o enakosti spolov z zagotavljanjem tehnične pomoči evropskim institucijam v obliki zbiranja, analiziranja in širjenja informacij ter metodoloških orodij (glej spletni center inštituta EIGE za vire in dokumentacijo: <http://eige.europa.eu/content/rdc>).

3. Inštitut EIGE predseduje Mreži agencij na področju pravosodja in notranjih zadev. Inštitut EIGE je leta 2018 predsedoval Mreži agencij na področju pravosodja in notranjih zadev. Mreža je bila ustanovljena leta 2006 in jo sestavlja devet agencij EU, ki se ukvarjajo z različnimi vprašanji na področju pravosodja in varnosti, kot so migracije in upravljanje meja, boj proti trgovini s prepovedanimi drogami, organiziranemu kriminalu in trgovini z ljudmi, človekove in temeljne pravice ter enakost spolov. Leta 2018 je mreža

[3][http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU\(2016\)571393_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/571393/IPOL_STU(2016)571393_EN.pdf)

preučevala vpliv digitalizacije na področja dejavnosti agencij, s posebnim poudarkom na tem, kako tehnologija vpliva na mlade ženske in moške. Ta raziskava je pokazala, kako lahko agencije prispevajo k zmanjševanju tveganj, zagotavljanju varnosti in spodbujanju enakosti v Evropi. Končno poročilo in ugotovitve mreže za leto 2018 so bile predstavljene marca 2019 na seji Odbora za pravice žensk in enakost spolov in so na voljo na spletu (<https://eige.europa.eu/publications/eu-justice-and-home-affairs-agencies-cooperation-2018-final-report>).

4. Listina žensk in strateška prizadevanja za enakost spolov 2016–2019

Komisija je 5. marca 2010 sprejela Listino žensk, s katero skuša okrepiti spodbujanje enakosti med ženskami in moškimi v Evropi in po svetu^[4].

Decembra 2015 je objavila dokument [Strateška prizadevanja za enakost spolov 2016–2019](#)^[5], s katerim je želela nadaljevati in dopolniti svojo strategijo za enakost med ženskami in moškimi (2010–2015)^[6].

Strateška prizadevanja so usmerjena v naslednjih pet prednostnih področij:

- [krepitev udeležnosti žensk na trgu dela in enakost z vidika ekonomske neodvisnosti](#);
- [zmanjšanje razlik v plačilu, zaslužku in pokojninah in s tem preprečevanje revščine žensk](#);
- [spodbujanje enakosti žensk in moških pri odločanju](#);
- [boj proti nasilju na podlagi spola ter zaščita in podpora za žrtve](#);
- [spodbujanje enakosti spolov in pravic žensk po svetu](#).

5. Akcijski načrt za enakost spolov za obdobje 2016–2020

Svet je 26. oktobra 2015 sprejel akcijski načrt za enakost spolov za obdobje 2016–2020^[7], ki temelji na delovnem dokumentu služb Komisije in Evropske službe za zunanje delovanje o enakosti spolov in krepitvi vloge žensk: spreminjanje življenj deklet in žensk prek zunanjih odnosov EU v obdobju 2016–2020^[8]. V novem akcijskem načrtu za enakost spolov je poudarjeno, da je treba ženskam in dekletom omogočiti dosledno in enakopravno uveljavljanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter da je treba zagotoviti enakost spolov in krepitev vloge žensk in deklet.

6. Cilji trajnostnega razvoja

Generalna skupščina OZN je 25. septembra 2015 sprejela resolucijo o razvojni agendi po letu 2015, naslovljeno „Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030“^[9]. Agenda do leta 2030 vsebuje 17 ciljev trajnostnega razvoja in 169 z njimi povezanih konkretnih ciljev, ki so začeli veljati 1. januarja 2016. Cilji trajnostnega

[4]<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=URISERV:em0033>

[5]Delovni dokument Komisije o strateških prizadevanjih za enakost spolov 2016–2019 (SWD(2015)0278).

[6]Razmišljanja o naslednji strategiji so se začela septembra 2014 v okviru delavnice o novih strategijah o enakosti spolov po letu 2015. Delavnica je bila izhodišče za samoiniciativno poročilo Odbora za pravice žensk in enakost spolov, na podlagi katerega je bila 9. junija 2015 sprejeta resolucija Evropskega parlamenta o strategiji EU za enakost žensk in moških po letu 2015 (UL C 407, 4.11.2016, str. 2). Prispevki delavnice so na voljo na spletišču Evropskega parlamenta.

[7]Sklepi Sveta o akcijskem načrtu za enakost spolov za obdobje 2016–2020, 26. oktober 2015.

[8]21.9.2015, SWD(2015)0182.

[9]Resolucija 70/1, ki jo je 25. septembra 2015 sprejela generalna skupščina OZN.

razvoja temeljijo na razvojnih ciljih tisočletja, vendar drugače kot slednji, ki so bili zasnovani zgolj kot cilji ukrepov v državah v razvoju, cilji trajnostnega razvoja veljajo za vse države. Cilj trajnostnega razvoja št. 5 (doseči enakost spolov in okrepiti vlogo žensk in deklet) vsebuje pet konkretnih ciljev.

7. Pristop EU h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija)

Konvencija Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija), ki je začela veljati leta 2014, je prvi pravno zavezujoči mednarodni instrument o preprečevanju nasilja nad ženskami in dekleti in boju proti njemu na mednarodni ravni. Konvencija določa celovit okvir pravnih ukrepov in ukrepov politike za preprečevanje tega nasilja, podporo žrtvam in kaznovanje storilcev. Do novembra so jo podpisale vse države članice EU, 21 med njimi pa jo je do februarja 2020 ratificiralo (Avstrija, Belgija, Ciper, Danska, Estonija, Finska, Francija, Grčija, Hrvaška, Italija, Irska, Luksemburg, Malta, Nemčija, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Španija in Švedska). Konvencija omogoča, da k njej pristopi tudi EU v okviru svojih področij delovanja.

Oktober 2015 je Komisija objavila časovni načrt za morebiten pristop EU k Istanbulski konvenciji, marca 2016 pa je temu dodala še dva predloga sklepa Sveta, enega o podpisu Istanbulske konvencije v imenu Evropske unije in drugega o sklenitvi (ratifikaciji) te konvencije s strani Evropske unije.

V Svetu so po razpravi sprejeli odločitev, da se osnutek sklepa o podpisu konvencije razdeli na dva ločena sklepa, in sicer je prvi zajemal pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah, drugi pa azil in nevračanje. Sklepa sta bila sprejeta maja 2017, nato pa je 13. junija 2017 Istanbulsko konvencijo v imenu Evropske unije podpisala evropska komisarka za pravosodje, potrošnike in enakost spolov Věra Jourová.

Podpis je prvi korak v procesu pristopa EU tej konvenciji. Za pristop mora zdaj Svet sprejeti sklepe o sklenitvi konvencije. V Svetu zakonodajne predloge na tem področju obravnava delovna skupina za temeljne pravice, državljske pravice in prosto gibanje oseb (medinstitucionalna zadeva [2016/0063 \(NLE\)](#)). Skupina se v razpravah trenutno osredotoča na kodeks ravnanja, ki bo določal, kako bodo EU in njene države članice sodelovale pri izvajanju konvencije.

Za sklenitev pristopa h konvenciji je potrebna odobritev Parlamenta.

VLOGA EVROPSKEGA PARLAMENTA

Parlament ima pomembno vlogo pri podpiranju politike enakih možnosti, zlasti prek Odbora za pravice žensk in enakost spolov. Na področju enakega obravnavanja na trgu dela Parlament deluje v okviru rednega zakonodajnega postopka (soodločanje). Primeri tega delovanja so:

- predlog direktive o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi, in s tem povezanih ukrepih

([COM\(2012\)0614](#)); Glej stališče Parlamenta v prvi obravnavi, sprejeto konec leta 2013^[10].

- revizija Direktive 92/85/EGS (glej zgoraj); v prvi obravnavi^[11] se je Parlament zavzel za daljši in v celoti plačan porodniški dopust 20 tednov^[12]. Ker Parlament in Svet nista dosegla soglasja o predlogu Komisije, je slednja predlog umaknila in ga nadomestila s časovnim načrtom za pobudo o novem začetku obravnavanja izzivov pri usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja delovno aktivnih družin^[13].

Parlament poleg tega prispeva k splošnemu razvoju politike na področju enakosti spolov s pripravo samoiniciativnih poročil in z opozarjanjem drugih institucij na posamezna vprašanja, med katerimi so:

- boj proti nasilju nad ženskami. Parlament je sprejel zakonodajno samoiniciativno poročilo^[14], v katerem Komisijo poziva, naj poda zakonodajno pobudo na podlagi člena 84 PDEU za spodbujanje in podpiranje dejanj držav članic na področju preprečevanja nasilja nad ženskami in dekleti; Ta resolucija vsebuje več priporočil, Odbor za pravice žensk in enakost spolov pa je ustanovil posebno delovno skupino za nadaljnje ukrepanje v zvezi z njo;
- mednarodni dan žena je bil leta 2019 osredotočen na moč žensk v politiki. Izbrana tema je osrednjega pomena za pravice žensk, saj je povezana z njihovo udeležbo v kolektivnem upravljanju naših družb. Zakonodaja, sodna praksa in spremembe pogodb so sčasoma prispevale k utrditvi tega načela ter njegovemu izvajanju v EU. Parlament je že od nekdaj goreč zagovornik enakosti spolov, s tem dogodkom pa je opozoril na pomen udeležbe žensk v politiki, zlasti na evropski ravni;
- priporočilo Evropskega parlamenta Svetu o prednostnih nalogah EU za 62. zasedanje Komisije OZN za položaj žensk, v katerem je pozval k krepitvi vloge podeželskih žensk in k omogočanju dostopa žensk do medijev in informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter k učinku teh tehnologij in njihovi uporabi kot instrumentov za napredovanje žensk^[15]. Zasedanja te komisije se je marca 2018 udeležila delegacija Odbora za pravice žensk in enakost spolov.

[10] Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. novembra 2013 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi, in s tem povezanih ukrepov (UL C 436, 5.2.2016, str. 225).

[11] Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 20. oktobra 2010 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/85/EGS o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo – UL C 70 E, 8.3.2012, str. 162.

[12] Primerjalno analizo pravnih določb v državah članicah lahko najdete v poročilu tematskega sektorja Evropskega parlamenta za pravice državljanov in ustavne zadeve o porodniškem, očetovskem in starševskem dopustu: podatki o trajanju in stopnjah nadomestila v Evropski uniji, ki je bil objavljen leta 2015 in je na voljo na spletišču Evropskega parlamenta.

[13] http://ec.europa.eu/smart-regulation/roadmaps/docs/2015_just_012_new_initiative_replacing_maternity_leave_directive_en.pdf

[14] Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2017 s priporočili Komisiji o boju proti nasilju nad ženskami (UL C 285, 29.8.2017, str. 2).

[15] Priporočilo Evropskega parlamenta z dne 1. marca 2018 Svetu o prednostnih nalogah EU za 62. zasedanje Komisije OZN za položaj žensk (UL C 129, 5.4.2019, str. 58).

Parlament si prizadeva tudi za vključitev načela enakosti spolov v delo vseh odborov^[16]. Zato sta bili ustanovljeni mreži za vključevanje načela enakosti spolov, ki ju usklajuje Odbor za pravice žensk in enakost spolov. Mreža predsednikov in podpredsednikov za vključevanje načela enakosti spolov združuje poslance, ki podpirajo vključevanje vidika spola v delo svojih odborov. Podpira jih mreža administratorjev za vključevanje načela enakosti spolov, ki delujejo v sekretariatu vsakega odbora. Skupina na visoki ravni za enakost spolov spodbuja usposabljanje uslužbencev Parlamenta in političnih skupin v zvezi z vključevanjem načela enakosti spolov in njihovo ozaveščanje o tem vprašanju.

Martina Schonard
12/2019

[16]Resolucija Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2004 o vključevanju načela enakosti spolov (UL C 61 E, 10.3.2004, str. 384).

